

til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 186 af 20. Maj 1933 om Tilskud i Anledning af Ungdomsarbejdsløsheden, jfr. Rigsdagstidende 1933—34, Tillæg A., Sp. 2559, hvor Fordelingen mellem Arbejde, Undervisning og Sport er anført for en Række Beskæftigelsesforanstaltninger, skal blot tilføjes, at Bestemmelsen tilsigter i højere Grad at gøre *Arbejdet* ved disse Foranstaltninger til det principale.

Da det derhos ofte er fremhævet, at Bestemmelsen i den gældende Lov om, at den enkelte arbejdsløses Deltagelse i en Foranstaltning normalt ikke maa strække sig over et Tidsrum af 4 Maaneder, ikke giver Mulighed for fuldt tilstrækkelig Uddannelse, og da det jo netop er Formaalet med Uddannelsen at muliggøre de unges Overgang til det egentlige Arbejdsmarked, har man i Stk. 2 foreslaaet, at Tidsrummet for Deltagelsen normalt bør være fra 6—12 Maaneder.

Til § 9.

Efter den tidligere Lovgivning om Ungdomsforanstaltninger er der enten ydet Deltagerne Kost og Logis eller et efter Forholdene passende Vederlag herfor samt et mindre Beløb til Dækning af andre Fornødenheder. Hvor der er ydet Kost og Logis, er der i Almindelighed udbetalt et kontant Beløb af 50—75 Øre pr. Dag, og i de øvrige Foranstaltninger har Beløbet andraget 3 Kr. til 3 Kr. 50 Øre pr. Dag.

Da der ved Ungdomsforanstaltningerne fremtidig i højere Grad end hidtil vil blive krævet en Arbejdsindsats fra Deltagerne Side, og da Deltagelsen ikke fremtidig kan betragtes som frivillig, saaledes at Foranstaltningerne *arbejdsmaessigt* nærmest maa sidestilles med de Foranstaltninger, der er iværksat i Henhold til Loven af 1. Maj 1937, ved hvilke Gennemsnitslønnen har andraget ca. 49 Kr. ugentlig har man i Konsekvens heraf fastsat, at der skal ydes et egentligt Vederlag for Deltagelse i Foranstaltningen. Dette Vederlag tænkes fastsat individuelt i Forhold til den Arbejdsduelighed og Arbejdsvilje, den enkelte Deltager udviser, enten saaledes at der ydes en egentlig Akkordbetaling for det ydede Arbejde, eller saaledes at der udover det absolut nødvendige Beløb til Dækning af Udgifter til Kost og Logis og mindre Fornødenheder ydes et Vederlag, fastsat af Foranstaltningens Ledelse under Hensyn til den Arbejdsvilje og Interesse, hvormed den enkelte Deltager udfører det ham paalagte Arbejde. Der vil ved den sidstnævnte Aflønningsform ogsaa være Mulighed

for at præmiere den Deltager, der trods manglende Arbejdsevne viser Interesse for Arbejdet og som ved sin Opførsel iøvrigt fortjener Paaskønnelse og Opmuntring til videre Dygtiggørelse, ligesom Vederlaget kan nedsættes eller helt bortfalde for Deltagere, der viser Uvilje mod at udføre det dem paalagte Arbejde eller paa anden Maade viser manglende Interesse. I Tilfælde af fortsat Uvilje eller Forsømmelighed maa den paagældende bortvises med den Virkning, at det sociale Udvalg skal afvise hans Begøring om offentlig Understøttelse.

Det er Hensigten at overlade den enkelte Foranstaltning — under Tilsyn fra Socialministeriet — at fastsætte Lønningsvilkårene for Deltagerne, saaledes at Lønnen kan afpasses efter Forholdene ved den enkelte Foranstaltning, Arbejdets Art o. s. v. og saaledes at Lønningsmaaden kan fastsættes efter de Erfaringer, der indhøstes ved Arbejdet.

Da det imidlertid vil være imod hele Foranstaltningens Hensigt, om Deltagerne blev økonomisk interesseret i Deltagelse i Foranstaltningen fremfor at søge Ansættelse i det frie Erhvervsliv, har man i Lovforslaget udtrykkelig holdt Vederlaget indenfor de Rammer, der maa anses for gældende for Afønning af Størstedelen af Deltagerne, for saa vidt de faar Arbejde i det private Erhvervsliv.

For saa vidt Arbejdet udføres i Akkord, vil Akkorden være at fastsætte saaledes, at der ved 30 Timers normalt Arbejde tjenes et Beløb af indtil 40 Kr. Ved Afønning efter Ugelønssystemet maa Fordelingen ske efter Skøn i hvert enkelt Tilfælde indenfor de i Loven fastsatte Grænser, og saaledes at Ugelønnen for Deltagere, der paa tilfredsstillende Vis udfører deres Arbejde, skal ligge mellem 12 og 15 Kr. pr. Uge — udover det faste ugentlige Beløb, der ydes alle de ugelønnede Deltagere, og som ikke maa overstige 18 Kr.

Til § 10.

Det er, og efter Ministeriets Skøn med Rette, blevet kritiseret, at de unge arbejdsløse efter den nugældende Ordning er henvist til efter endt Deltagelse i en Ungdomsforanstaltning atter at gaa ud i Arbejdsløsheden, medmindre de ad normal Vej faar Beskæftigelse. Man har derfor ved Bestemmelsen i denne Paragraf søgt opnaaet, at der saa vidt gørligt sikres dem Arbejde i 6 Maaneder, efter at Deltagelse i en Ungdomsforanstaltning er ophørt.